

Vielä ne huudot korvissa kaikuu
Vaik? viikkoja muutama ohi on vierinyt
Kysymysmerkitkin suoriksi taipuu
Kun selvinkään asia mitään ei merkinnyt

Päälle lipaston vanha vekkari
Jätetty ol? käymään mennyttä aikaa

Oli toiveita täysiä valmis hän
Hän uhkui voimia, voimia elämän
Mut jälkikäteen aatellen
Kovin kirkkaita olivat välit rivien

Yhä tallille johtaa saman jäljet
Sisältä päin oven salvanneet

Vielä tulee aika itseään sietää
Vaan jokin kumma kaulusta hiertää
Se koruton? on kertomaa

Puhtaita vaatteita, lakanoita
Ripustettu oli narulle kuivumaan
Kaukalot täynnä nyt akanoita
Kun viimeiset leivät kurkkuun käy juuttumaan

Tallin nurkassa saunajakkara
Kumollaan?

Vielä tulee aika itseään sietää
Vaan jokin kumma kaulusta hiertää
Se koruton? on kertomaa